روزنامه سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، ورزشی صبح ایران • صاحب امتیاز و مدیرمسئول: مهدی رحمانیان • نشانی: میدان آرژانتین،خیابان الوند، کوچه آرشیا، پلاک ۶ • تلفن: ۹۲و۸۸۶۵۴۳۹۰ • نمابر: ۸۸۸۸۰۷۱۹ • تلفن آگهی‌ها: ۸۸۱۹۲۸۷۷ • تلفن امور مشترکین: ۸۸۲۰۹۵۹۳ • توزیع: شرکت‌پیام‌رسان پیروز تلفن: ۵- ۶۶۲۷۲۱۳۰ • چاپ: گلریز تلفن: ۶۶۷۹۵۴۴۲

روزنامه شرق

www.sharghdaily.ir

پنجشنبه • ۱۸ آذر ۱۳۹۵ • ۸ ربیع‌الاول ۱۴۳۸ • ۸ دسامبر ۲۰۱۶ • سال چهاردهم • شماره ۲۷۴۶ • ۲۰ صفحه

اذان ظهر تهران ۱۱:۵۶ • اذان مغرب ۱۷:۱۱ • اذان صبح‌فردا ۵:۳۳ • طلوع آفتاب ۷:۰۳

روزنامه فردا

fardashargh@gmail.com

ماجرای عشق و عاشقی میدون

چی گفت؟ واقعا چی گفت؟

● **پوریا عالمی:** خوشبختانه دو دوره پیش مجلس یک‌طوری بود که آدم احساس می‌کرد اعضای خانه سالمندان را برده‌اند تهران‌گردی! (یک بلانسبت هم به نماینده‌های دو دوره پیش بگوییم که فردا شاکی نشوند که ما پیر نیستیم و خیلی هم جوانیم. خیلی‌خب). آن اساتید، طفلکی‌ها، آدم‌های ساده‌ای بودند و سیاسی نبودند. (بلانسبت شما. شما خیلی هم پیچیده بودی! نروی فردا شکایت کنی جان من). یعنی الان برویم بگوییم داداش این چه‌کاری بود کردی؟ می‌گویند اصلا مگه ما کاری کردیم؟ هر چندوقت یک‌بار دستمان را می‌بردیم بالا. همین. البته آن بزرگواران تلاش زیادی برای کنترل تصمیمات دولت احمدی‌نژاد داشتند، طوری که چندبار احمدی‌نژاد را دعوت کردند مجلس (که خیلی‌بار نیامد) و همان چندباری که آمد، دلواپسان عزیز رفتند توی شکم دولت و خیلی جدی باهاش عکس سلفی انداختند. (سوسک شوم اگر دروغ بگویم. این چیزها بعدا تاریخ محسوب می‌شود و دست‌کم اگر ما مردم غمگینی بودیم، مردم بعد از ما با خواندن دوره محمودی، بسیار خندان خواهند شد). حالا اما، درواقع در چند وقت گذشته، نمایندگان مثل اینکه حالا جوگیر شدند یا چی - ما نمی‌دانیم- اما به‌هرحال چهارتا نطق می‌کنند و چهارتا ایراد می‌گیرند که از قدیم گفتند کاچی به از هیچی. همین چندروز پیش هم بعضی از نماینده‌های مجلس رفتند توی دانشگاه‌ها و به مناسبت روز دانشجو چهارتا سخنرانی کردند که موجب حیرت خلق شد. از جمله یک کوهکن در مجلس داریم که دیروز به مطهری اخطار داد: این حرف‌ها که شماها رفتید زدید، «نقض سوگند نمایندگی» نیست و مجلس چطوری با این نماینده‌ها که «حرف می‌زنند» برخورد کند؟ مطهری اما پاسخی داد که به نظر ساده می‌آید، اما درک همین موضوع ساده برای خیلی‌ها گویا خیلی سخت است وگرنه این‌قدر مشکل نداشتیم؛ مطهری گفت: «اساسا آزادی بیان مربوط به آزادی مخالف است وگرنه آزادی موافق که مشکلی ندارد». بعد از این اظهارنظر، نصف نماینده‌ها که کاری نمی‌کردند و دستشان بالا مانده بود، نفسی تازه کردند. نصفی که غیبت داشتند. نصفی که سرشان توی تلگرام و پرایوت‌چتشان بود. مردم چی؟ مردم سرشان به اینستا گرم بود و اصلا متوجه نشدند چی به چی شد.

وصیت: سوفیا... تو آزادی بیان داری به شرطی که حرفی را بزنی که من خوشم بیاید وگرنه در اتاق را روت می‌بندم و ممنوع‌الپریزت می‌کنم. یادت باشد که آزادی از هر نوعش باید مشروط باشد که مسئله نشود. عاشق آزادی‌های مشروط تو؛ میدان دوم.

کارتون خواب

علی رومانی
aliromani84@gmail.com

وزیر انرژی آمریکا: تمدید تحریم ها نقض برجام نیست

یادداشت فردا

دختران گریزان از تشکل‌های دانشجویی

مینو مرتاضی‌لنگرودی: عده‌ای از جامعه‌شناسان، ریشه‌های جنبش دانشجویی را دوران قبل از تأسیس دانشگاه تهران شناسایی و معرفی می‌کنند؛ اما در تحلیل‌های جنسیتی، آغاز مشارکت زنان ایرانی را در عرصه جنبش‌های دانشجویی، از سال تأسیس دانشگاه تهران یعنی چیزی نزدیک به ۸۰ سال پیش، با پذیرش دختران در سطح آموزش عالی و دانشگاه دانسته‌اند. در سال ۱۳۳۵ جمعیت زنان باسواد شهری تنها حدود هشت درصد بود. ازاین‌رو، نمی‌توان انتظار داشت دختران دانشجو در فعالیت‌ها و قیام دانشجویی علیه شاه و کودتا شرکت مؤثر و درخور اعتنایی داشته باشند. درصورتی‌که همین دختران و زنان دانشجو، خارج از دانشگاه در کنار توده‌های پرشمار زنان در نهضت ملی‌شدن نفت و دفاع از دکتر مصدق فعال بودند. سال ۱۳۵۷، حدود ۳۸ درصد صندلی‌های دانشگاه را به خود اختصاص دهند و در سال ۱۳۸۴، جمعیت زنان دانشجو به ۶۸ درصد رسید؛ اما بی‌میلی زنان برای ایفای نقش اصلی و تأثیرگذار در جنبش‌های سیاسی دانشجویی، همچنان آشکار است. جالب اینجاست زنان تحصیل‌کرده پس از گذراندن دوران دانشجویی، اشتیاق بیشتری برای مشارکت از خود نشان می‌دهند؛ اما اکثریت قریب‌به‌اتفاق دختران دانشجو، در زمان دانشجویی با وجود وارستگی از مسئولیت‌ها و موقعیت‌های شغلی و خانوادگی، ایفای نقش‌های حاشیه‌ای و هواداری و حمایت‌گری از این جنبش‌ها را به بازیگر نقش اصلی‌شدن، ترجیح می‌دهند.

دلایل متعددی در این بی‌اشتیاقی و بی‌میلی برای مشارکت دختران دانشجو در تشکل‌های قدرت‌محور دانشجویی وجود دارد که به نظر می‌رسد اصلی‌ترین آنها، احساس امنیت‌نداشتن و پرمخاطره‌بودن این قبیل فعالیت‌هاست. از دیگر دلایل، تعهد و تمایل دختران به درس‌خواندن است.به قول معروف که «انسان بر هر چیز که از او منع شود، حریص‌تر می‌شود»، هرقدر موانع و تبعیض‌های جنسیتی بر سر راه دانش‌آموزی و دانشجویی زنان فزون‌تر می‌شود، شوق عبور از این موانع نزد آنها افزایش می‌یابد و سبب دوری از کنش‌هایی می‌شود که سوادآموزی و دانش‌پژوهی دختران را به مخاطره می‌افکند. از طرفی، به نظر می‌رسد دختران از تشکل‌های سنتی و کلاسیک دانشجویی، روی‌گردانند؛ زیرا در این نوع تشکل‌ها ساختاری عمودی دارند، روابط فرادست و فرودست در ابعاد پیچیده‌تر بازتولید می‌شود. دختران دانشجو نشان داده‌اند به آن نوع یا سنخ از جنبش‌ها تمایل بیشتری نشان می‌دهند که سیاست‌ورزی ایمن را متکی به نیروی مردم و در همراهی با توده‌های مردم می‌دانند. در چنین برداشتی، کنشگر سیاسی بیش از آنکه متمرکز بر قدرت و آثار ناگزیرش باشد؛ خشونت‌پرهیز و معطوف به اخلاق حمایت و مراقبت است. کنشگران این جنبش‌ها اهداف خود را برپایه ارزش‌های عام حقوق‌بشری و تأمین برابری حقوق برای همه، تعریف می‌کنند؛ نه یک حزب یا گروه یا طبقه خاص. استقبال زن ایرانی از این نوع نگاه زنانه به سیاست و پیوستن به جنبش‌های اجتماعی جدید، در واقع محصول تجربه تلخ زیسته و انضمامی زنان در جنبش مشروطه‌خواهی است. جنبشی که باوجود تن‌دادن زنان به فرامین رهبران جنبش و دست به سلاح بردن و کشتن و کشته‌شدن، سهم‌شان از قدرت، در قبال آن‌همه جان‌فشانی، هیچ بود. کنش و کوشش‌های دختران دانشجو را در این دوران می‌توان از نوع کنش‌هایی از سنخ جنبش‌های اجتماعی جدید دانست که هدف‌شان، تصرف دولت و قدرت نیست؛ بلکه هدفشان حفظ استقلال هویتی و تأثیرگذاشتن بر سیاست‌ها از طریق کنش‌های دسته‌جمعی مدنی است. به‌گفته آلن تورن (۱۹۹۲): «مسئله، دیگر بالا یا پایین‌بودن نیست؛ بلکه درون یا بیرون‌بودن معادلات است؛ کسانی که درون نیستند، می‌خواهند در آن باشند؛ زیرا جز این، آنها خود را در خلأ اجتماعی احساس می‌کنند. مدل بدیل دیگری وجود ندارد و این‌به کلی وضعیت را تغییر می‌دهد». کنش زنان و به‌ویژه دختران دانشجو در نهادهای زیست‌محیطی نهادهای حمایت از محرومین و بی‌سرپرستان و بازپروری معتادان و انجمن‌های N.A و کودکان کار و خیابان، نهادهای صلح، کارآفرینی و اکوتوریسم و جنبش‌های فرهنگی و... با نیت پیشبرد دموکراسی و برابری، صَرف درک و تثبیت ساختار افقی روابط مدنی به‌جای تشکیلات عمودی و متمرکز کلاسیک در جنبش‌ها و احزاب می‌شود. در واقع، نزد کنشگران مدنی، به‌ویژه دختران و زنان دانشجو و دانش‌آموخته دانشگاهی، تمامی حوزه‌های اجتماعی، حقوقی دارند که در پرتو کار و تلاش دسته‌جمعی و با تأثیرگذاشتن بر قدرت سیاسی و دولت محقق می‌شوند. تحقق این حقوق، فردی نمی‌تواند باشد؛ زیرا احقاق حق به‌صورت فردی، آحاد جامعه را به زیستن در شرایط رقابت‌آمیز و منفرد وادار می‌کند. در چنین شرایطی رفتار و روابط نابرابر بازتولیدشده و دم‌غنیمت‌شماری یأس‌آمیزی بر همگان سیطره می‌یابد.

پیشنهاد

روایت تجسمی از شعر

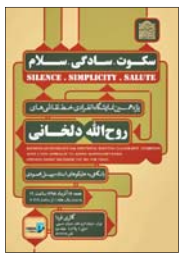

شعری می‌گویم
گلی تازه آن سوی جهان می‌روید

هایکوسرایی، هنری است در لحظه. شاعر نگاهی به بیرون اشیا می‌اندازد و این نگاه بیرونی را در درون خویش، رنگی از لحظه‌ای که در آن واقع شده، می‌بخشد. بداهه، یکی از پایه‌های این هنر شرق دور است؛ هنری که دیگر مرزهای خاور دور را پشت‌سر نهاده و جامه‌ای از همه فرهنگ‌ها و جلوه‌ای از همه زبان‌ها یافته است. در هنرهای سنتی ما هم شکسته‌نستعلیق، با امکانات گسترده‌ای که دارد، در کنار موسیقی سازی و آوازی ما، جنبه بداهه‌گی بسیاری داشته است. در هنرهای تجسمی بومی و ملی ما، خطِ شکسته، کشف و دریافت اکنونی خوشنویس از کلمه و مفاهیم نهفته در کلام است. رفیق هنرمند من، «روح‌الله دلخوانی» که در جوانی در هنر خوشنویسی به مرتبت استادی رسیده، به همین قالب‌های متعارف بسنده نکرده و تلاش کرده دانایی خود را از سنت، با نوآوری و ابداع درآمیزد. نگاه او به این هایکوواره‌ها، تحسین‌برانگیز است؛ به‌دلیل جور دیگر دیدن. هر قطعه را انگار از زاویه و پنجره‌ای متفاوت، دیده و در لحظه ثبت و ضبط کرده است. دلخوانی، روایتی تجسمی و تصویرگرایانه از این هایکوهای من داده که دیدنش برای خودم نیز شوق‌آور است و انگار همان کارهای خودم را تازه و برای اولین‌بار است که می‌بینیم و می‌خوانم. ذهن خلاق او ، روزبه‌روز، شکوفاتر باد.

سینماحقیقت

فرصت تماشای بهترین آثار مستند ایرانی و خارجی را از دست ندهید

استقبال کم‌نظیر از سینما-حقیقت ۱۰

دهمین جشنواره بین‌المللی سینما-حقیقت با حضور پررنگ مسئولان و هنرمندان و استقبال پرشور مخاطبان سینمای مستند و اصحاب رسانه، در پردیس سینمایی چارسو دنبال می‌شود.

به گزارش روابط‌عمومی جشنواره بین‌المللی سینما-حقیقت، در سومین روز از برپایی این رویداد فرهنگی- هنری، پنج سالن پردیس چارسو مملو از حضور مشتاقان سینمای مستند بود که به تماشای آثار منتخب این جشنواره، به‌ویژه مستندهای آوانتاژ (محمد کارت)، دیپلماسی شکست‌ناپذیر آقای نادری (بهتاش صناعی‌ها و مریم مقدم)، سفر سهراب (امید عبدالهی)، ننا (محمدرضا وطن‌دوست)، مسافران (محمود رحمانی)، پازلی‌ها (مهدی گنجی)، والسی برای تهران (زینب تبریزی)، آقای هرتز (صادق داوری‌فر) و... پرداختند. استقبال از مستند «دیپلماسی شکست‌ناپذیر آقای نادری»، باعث شد این فیلم در سانس ویژه جشنواره، روی پرده سالن شماره یک چارسو برود. در این سه روز، جمع زیادی از نمایندگان مجلس، مسئولان کشوری، هنرمندان سینما، مستندسازان برجسته و میهمانان ویژه، به دهمین جشنواره بین‌المللی سینما-حقیقت آمدند تا از نزدیک، در جریان برپایی این رویداد بزرگ سینمای مستند ایران قرار بگیرند و به تماشای برخی از آثار منتخب جشنواره بنشینند. حسین فریدون، دستیار ویژه رئیس‌جمهور در امور اجرائی، علی جنتی (وزیر سابق ارشاد)، حجت‌الله ایوبی (رئیس سازمان سینمایی)، حسن قشقاوی (معاون امور کنسولی وزارت امور خارجه)، غلامرضا کاتب (عضو هیأت‌رئیسه مجلس شورای اسلامی)، محمدرضا پورابراهیمی (رئیس کمیسیون اقتصادی مجلس)، عبدالرضا عزیزی (رئیس کمیسیون اجتماعی مجلس)، امیر خجسته (نماینده مردم همدان)، پرویز کرمی (مشاور معاون فناوری رئیس‌جمهور)، احمد محمدی‌انارکی (نماینده مردم رفسنجان)، سیدمرتضی خاتمی (نماینده ماه‌نشان)، محمدعلی پورمختار (نماینده مردم بهار و کبودرآهنگ)، احمد آزادیخواه (سخنگوی کمیسیون فرهنگی)، شهرام کوسه‌غراوی (عضو کمیسیون عمران)، سلیم غفوری (مدیر شبکه مستند سیما)، سیدعباس فاطمی (رئیس مرکز سیمای استان‌های صداوسیما)، حسین مُیسر (مدیرکل صداوسیمای مرکز همدان)، علیرضا رضاداد (دبیر جشنواره فیلم کودک و نوجوان)، حبیب ایل‌بیگی (معاون نظارت و ارزشیابی سازمان سینمایی)، فرید فرخنده‌کیش (مدیرعامل انجمن سینمای جوانان ایران)، ابراهیم داروغه‌زاده (دبیر جشنواره سلامت) و... از جمله مسئولانی بودند که تاکنون از جشنواره بین‌المللی سینما-حقیقت بازدید کرده‌اند. استاد محمدرضا اصلانی، منوچهر طیاب، حسین ترابی، رخشان بنی‌اعتماد، فرشاد فدایان، دکتر احمد ضابطی‌جهرمی، علیرضا رضاداد، محمد آفریده، اُرد عطارپور، حبیب احمدزاده، محمد رحمانیان، محمدمهدی عسکرپور، ابوالحسن داوودی، مهناز افضلی، محسن عبدالوهاب، محمد شیروانی، علیرضا شجاع‌نوری، خسرو دهقان، مهتاب کرامتی، مهدی احمدی، محسن امیریوسفی، مجید برزگر، داریوش یاری، پگاه آهنگرانی، مریم نشیبا، داود نماینده و جمع زیادی از مستندسازان سینمای ایران و نمایندگان رسانه‌های جمعی نیز از چهره‌های فرهنگی- هنری حاضر در این جشنواره تا پایان روز سوم بودند. جشنواره بین‌المللی سینما-حقیقت در روزهای پنجشنبه و جمعه، به استقبال انبوه دوستداران سینمای مستند خواهد رفت تا شلوغ‌ترین روزهای خود را تجربه کند. در این دو روز، فیلم‌هایی مانند از مغرب به مشرق (استاد منوچهر طیاب)، آوانتاژ (محمد کارت)، صدای سکوت (پناه‌برخدا رضایی)، سفر سهراب (امید عبدالهی)، بزم رزم (سیدوحید حسینی)، زنانگی (محسن استادعلی)، آبی کمرنگ (آرش لاهوتی)، دیپلماسی شکست‌ناپذیر آقای نادری (بهتاش صناعی‌ها و مریم مقدم)، رئیس‌الوزرا (محمدرضا هاشمیان)، آهستگی (یاسر خیر)، مردان ارباب جمشید (پگاه آهنگرانی و درنا مدنی)، بُرد - بُرد (محسن خان‌جهانی)، زیمل بلوچستان (مازیار مشتاق‌گوهری)، در میان امواج (مینا کشاورز)، پیاده در زمان (اعظم نجفیان، علی‌محمد قاسمی)، زنده به رود (بهروز ملبوس‌باف)، پرندگان در سایه (حجت طاهری)، قنات قصبه گناباد (سعید توکلی‌فر)، میراث گمشده (مرحوم حامد خسروی)، روزگار بهروز (ابوالفضل توکلی)، به کجا می‌رویم (رضا مجلسی)، رؤیای آهنی (یاسر طالبی)، مرز مه‌آلود (آتبین حسینی)، همسایه‌ها (مهدی طرفی)، انحصارورثه (محمدعلی شعبانی)، پنجاه سالگی (صباندایی)، امپراتوری سنجاب‌ها (فرشاد افشین‌پور)، فوق ماراتن (سعید کشاورز)، مادر زمین (مهناز افضلی)، بانوی گل سرخ (مجتبی میرتهماسب)، جشن سده و پیری سوز چکچکو (استاد منوچهر عسگری‌نسب)، با زبان خاموش (منوچهر مشیری)، کشتزار (مهدی صاحبی)، آتش در دریا (جان فرانکو رُزی)، ۶۶ روز آخر بابی ساندز (برندان برن)، جل‌الخالق (ورنر هرتسوگ)، برادران (وویچک استارون)، زیر آفتاب (ویتالی مانسکی)، بیش کم یا سفرهای یک مگس به شرق (بوگدان ژیوورسکی)، چشم استانبول (فاتیح کایماک و بینور کاراولی)، اجرای کمدی شوخی نیست (روبرت کولینسکی)، روزی که خورشید افتاد (آیا دومنیگ)، آرلت: شجاعت یک ماهیچه است (فلورین هافمن)، برج (کیت میتلند)، دور از خانه (نیتش آنجان)، درخت گردو (عمار عزیز) و... در هر پنج سالن پردیس سینمایی چارسو به نمایش عمومی درمی‌آیند. در سانس ویژه شب‌های جشنواره که مختص آثار پُرمخاطب سینما-حقیقت است، از ساعت ۲۲:۴۵ پنجشنبه مستند «صفر تا سکو» ساخته سحر مصیبی به تهیه‌کنندگی مهتاب کرامتی و طهورا ابوالقاسمی، روی پرده می‌رود. سئانس ویژه جمعه‌شب جشنواره بین‌المللی سینما-حقیقت هم به فیلم «آی آدم‌ها» رخشان بنی‌اعتماد تعلق گرفته است. این فیلم از ساعت ۲۲:۴۵ جمعه (۱۹ آذر ۹۵) در سالن شماره یک پردیس چارسو روی پرده می‌رود. «آی آدم‌ها» به روایت داستان گروهی از پزشکان داوطلب ایرانی و فرانسوی می‌پردازد که از طریق مؤسسه خیریه زنجیره امید، بچه‌های بیمار و محروم را از سراسر ایران در سه رشته قلب، ارتوپدی و ترمیمی، در بالاترین سطح درمان می‌کنند....

گفتنی است که شرکت در جشنواره بین‌المللی سینما-حقیقت و تماشای آثار منتخب این رویداد، برای عموم علاقه‌مندان آزاد است.
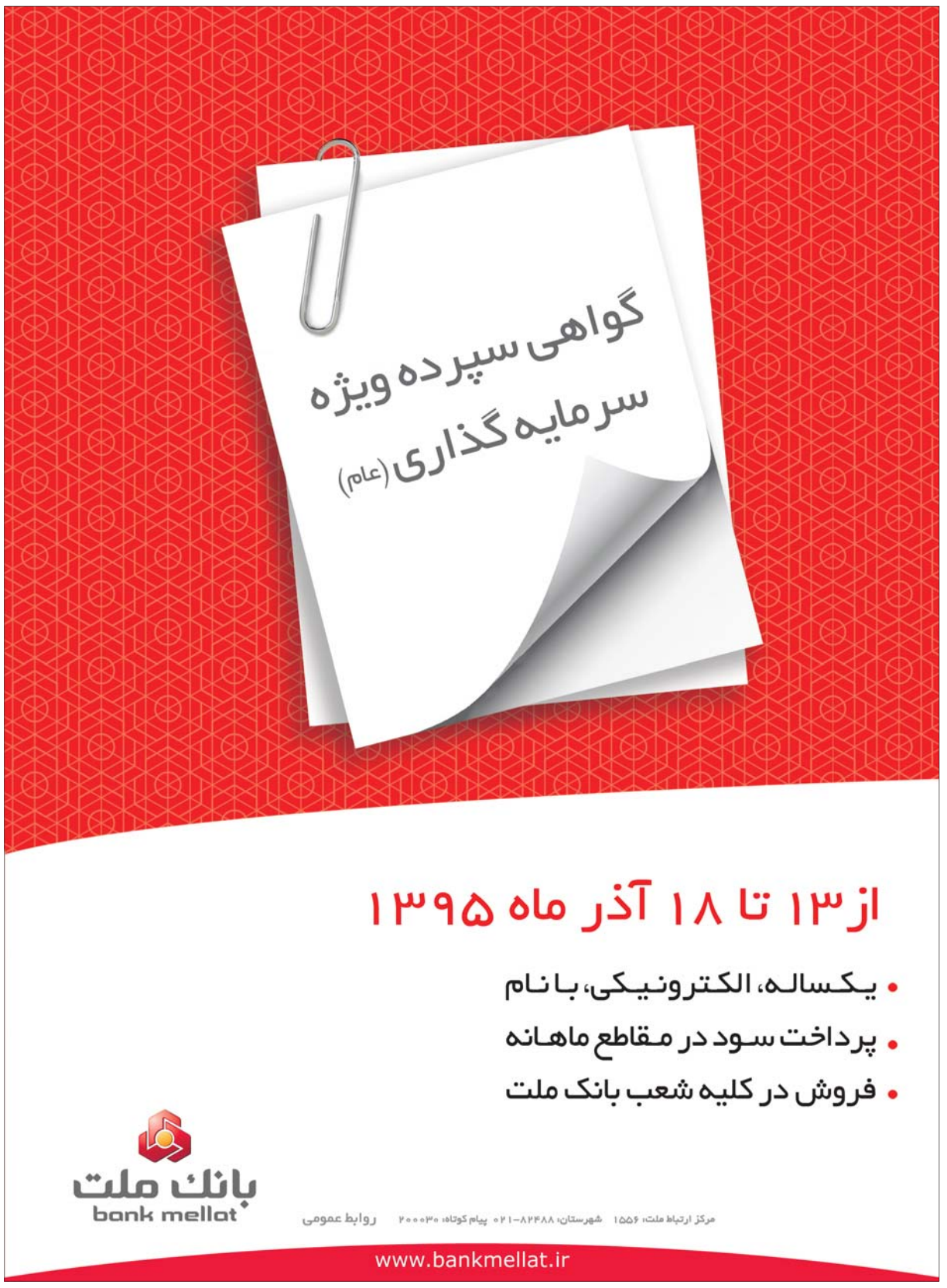
*** مرکز گسترش سینمای مستند و تجربی سازمان امور سینمایی، دهمین دوره جشنواره بین‌المللی فیلم مستند ایران «سینما-حقیقت» را تا شنبه‌شب (۲۰ آذر ۱۳۹۵)، با شعار «حقیقت بهترین راهنماست» که از فرمایشات حضرت علی (ع) است، در پردیس سینمایی چارسو برگزار می‌کند. مراسم اختتامیه این جشنواره نیز عصر ۲۱ آذر در سالن اندیشه حوزه هنری برپا خواهد شد تا برگزیدگان این رویداد معرفی شده و از آنها تقدیر شود.**